

SXEDIO.E14

29.6.1883: ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΚΛΕΓΜΕΝΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΕΞΟΔΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

Τα μέλη του πρώτου εκλεγμένου Νομοθετικού Συμβουλίου αποποιήθηκαν την καταβολή σ' αυτούς εξόδων παραστάσεως, γιατί δεν ήθελαν να παίρνουν χρήματα από τη φτωχή τους πατρίδα.

Το θέμα απασχόλησε τα μέλη του Νομοθετικού Συμβουλίου ύστερα από πρόταση του Υπατου Αρμοστού όπως καταβάλλονται στα μέλη του Νομοθετικού έξοδα παραστάσεων για να καλύπτουν τα έξοδα τους.

Όμως πιο προνοητικός ο Μητροπολίτης Κιτίου Κυπριανός είπε ότι δεν ήταν δυνατό να δέσμευαν τους άλλους που θα τους ακολουθούσαν στις επόμενες εκλογές, ενώ παράλληλα τόνισε ότι αυτό θα επέτρεπε μόνο σε όσους είχαν τα οικονομικά μέσα για να υποβάλλουν υποψηφιότητα.

Ετσι συμφωνήθηκε όπως το θέμα παραμείνει ανοικτό και όποιος χρειαζόταν έξοδα θα υπέβαλλε σχετική αίτηση στο Γενικό Ταμείο.

Ενημερώνοντας το Λόρδο Ντέρμπι στις **18** Ιουλίου **1883** με επιστολή του από το Τρόδος, όπου είχε μεταφερθεί η Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια του θέρους (η τοπική Κυβέρνηση μεταφερόταν, λόγω ζέστης, στο Τρόδος κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού) ο Υπατος Αρμοστής της Κύπρου Ρόμπερτ Βίδωλφ έγραψε: (Αποσπάσματα όπως τα παραθέτει ο Φίλιος Ζαννέτος στην Ιστορία του):

"Κατά τη διάρκεια της τελευταίας συνεδρίας του Νομοθετικού Συμβουλίου διαβίβασα στα μέλη το περιεχόμενο της παραγράφου της επιστολής της Εξοχότητας σας της **2ας** Φεβρουαρίου πάνω στο θέμα των εξόδων παραστάσεως των εκλεγμένων μελών που δεν διαμένουν στη Λευκωσία και το μήνυμά μου εξετάστηκε από το Συμβούλιο στις **29** παρελθόντος μηνός.

Όταν το θέμα ηγέρθη προς συζήτηση ο κ. Ζ. Πιερίδης δήλωσε ότι δεν ήταν επιθυμία των

εκλεγμένων μελών να παίρνουν οποιοδήποτε ποσό, ότι δεν ανέμεναν κάτι τέτοιο και ότι αυτό ήταν αντίθετο με τις επιθυμίες τους.

Τον ακολούθησε ο κ. Ε. Κωνταντινίδης, κάτοικος Λευκωσίας, ο οποίος μιλώντας στο ίδιο μοτίβο, είπε ότι δεν ήθελε να προσθέσει στα βάρη του κυπριακού λαού, ούτε στην ετήσια χορηγία που παρέχεται από την αγγλική Βουλή για την Κύπρο.

Ο Μεχμέτ Αλή εφέντης, από τη Λάρνακα, εξέφρασε γενικά τις ίδιες απόψεις όπως και ο κ. Μιχαηλίδης από τη Λεμεσό.

Εφόσον αυτό φαινόταν να είναι το γενικό αίσθημα των εκλεγμένων μελών εισηγήθηκαν ότι μπορούσαν, εάν ήθελαν, να περάσουν ψήφισμα, με το οποίο θα αρνούνταν να αποδεχθούν την καταβολή των εξόδων τους, αλλά εξήγησα τους λόγους για τους οποίους προτεινόταν από την Κυβέρνηση της Αυτής Μεγαλειότητας.

Ο Επίσκοπος Κιτίου ηγέρθη τότε και δήλωσε ότι έβλεπε το όλο θέμα με ένα διαφορετικό πνεύμα από τους συναδέλφους του που είχαν ήδη μιλήσει.

Ενώ διακήρυξε ότι ο ίδιος, που υποστηρίζεται ήδη από το λαό, δεν μπορεί να σκεφθεί ότι θα δεχθεί χρήματα με αυτό τον τρόπο, αισθανόταν ότι δυνατό να συμβούν στα μέλη περιστάσεις που δεν θα μπορούν καθόλου να αντέξουν τα έξοδα, στα οποία θα υποβάλλονται για την παρουσία τους στις συνεδρίες, ότι ο λαός της Κύπρου είναι όλοι πρόσωπα που εργάζονται για να ζήσουν και ότι το παρόν Συμβούλιο δεν είχε το δικαίωμα να μιλά για μέλλοντα να εκλεγούν μέλη, τα οποία δυνατό να έχουν ανάγκη του βοηθήματος αυτού.

Υπαινίχθηκε ότι το αποτέλεσμα της άρνησης της βοήθειας δυνατό να είναι όπως η αντιπροσωπευση περιορισθεί αποκλειστικά σε πρόσωπα από τη Λευκωσία ή εκείνα τα πρόσωπα μόνο τα οποία θα μπορούν να αντέξουν τα έξοδα και επέκρινε την ιδέα ότι ένα τόσο μικρό ποσό θα προκαλέσει αξιοσημείωτα βάρη στη Μεγάλη Βρετανία.

Ο κ. Μαληκίδης ταυτίστηκε με τις απόψεις του Κιτίου και μια και διαπίστωσα ότι το Συμβούλιο παρουσιαζόταν να έχει κάποια δυσκολία για το τι θα έκαμνε τους πληροφόρησα ότι η Κυβέρνηση της Αυτής Μεγαλειότητας, ενήργησε με το αίσθημα ότι δεν θα ήταν επιθυμητό να μη υπάρχουν αντιπρόσωποι από τα πλέον απομακρυσμένα μέρη της νήσου και ότι τέτοιοι αντιπρόσωποι όταν δεν θα μπορούν σε πολλές περιπτώσεις να υπομένουν το βάρος των εξόδων και τις εργασίες τους, θα έπεφταν στον πειρασμό να βρίσκουν δικαιολογίες υγείας ή εργασίας για να μη παρίστανται, ένα αποτέλεσμα που δεν θα ήταν επιθυμητό και ότι ήμουν σίγουρος ότι η Κυβέρνηση της Αυτής Μεγαλειότητας θα εκτιμήσει πλήρως τα αισθήματα που εκφράστηκαν και από τις δύο πλευρές και ότι οι απόψεις που εκφράστηκαν από τον Επίσκοπο Κιτίου δεν θα παρεξηγηθούν.

Εισηγήθηκα όπως το θέμα αφεθεί ανοικτό και οποιοδήποτε από τα μέλη επιθυμεί να στέλλει απαίτηση στον ταμία για τα έξοδα του.

Ετσι εισηγήθηκα όπως εγκριθεί ψήφισμα, ότι "έχοντας εξετάσει το μήνυμα του Υπατου Αρμοστού, το Συμβούλιο προχωρήσει στην ημερησία διάταξη" με το οποίο σήμαινε ότι δεν δεσμεύονταν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Το ψήφισμα εγκρίθηκε ομόφωνα και το θέμα αφέθηκε".